

Un dor nestins va fi cu noi...

Gabriel Stănciulescu

Un foc nestins va fi cu noi...

Tu ești tot acolo draga mea!
Te-ai pripășit cu totu-n mine
Și tot mai des îmi spun că aș vrea
Să fiu și eu un pic... de tine.

Să fim noi doi petale-n rouă,
Cum e parfumul din răsfaț,
Cadoul meu,... o Lună nouă,
Și apoi săruturi, ca ospăț.

Te-aș ține-n brațe zi și noapte,
Ți-aș sorbi din buze șarmul,
Și îngânați de calde șoapte
Am savura cu poftă darul.

Te-ai strecurat între dorințe,
Nu mi-ai lăsat un strop de tihnă,
Să alung din viața mea căințe
Și-n norii denși să torn lumină.

Știu, mult mai ușor va fi în doi,
Ne va-nsoți discret menirea,
Și un foc nestins va fi cu noi...
Ce va-ncălzi atent iubirea.

Autor: Gabriel Stănciulescu